

han har haft Modet og Dristigheden til nu at søge Taksterne omformet saaledes, at det kan lette Omsætningen; thi alle Varer er jo blevet fordyret gennem de senere Aars forhøjede Takster.

Det har været fremhævet, ogsaa under de Forhandlinger, der fandt Sted i Jernbaneraadet om dette Lovforslag, at Statsbanerne var Genstand for en betydelig Konkurrence fra Automobilernes Side, og at Automobilerne tog en Del af Trafikken fra Banerne derved, at de befødrede Varerne direkte fra Sælgerens til Køberens Dør. Det er ogsaa ganske rigtigt. Men det var dog en overvejende Anskuelse, at denne Konkurrence i det lange Løb — og især efterhaanden som Statsbanerne kan sætte Taksterne ned — ikke vil blive faretruende. For det Tilfælde, at den ikke bliver det, vil der vel ogsaa nok, naar Taksterne nedsættes, tilføres Banerne mere Gods at transportere. Dertil kommer, at vi er inde i en Stagnationsperiode, og at alt taler for, at vi i Løbet af nogen Tid dog kommer tilbage til nogenlunde ordinære Forhold; saa vil vel sagtens den almindelige Godstrafik stige, og Banerne derved finde Ækvivalent for den Nedsættelse, der nu sker.

Der er ogsaa foreslaaet Nedsættelser af Persontaksterne. Det blev nævnt under Forhandlingerne i det andet høje Ting og i Dag af det ærede 11te tingvalgte Medlem (Lewinsky), at der burde ske en Meroverførelse til og eventuelt tilsidst foretages en Enebefordring paa en enkelt Klasse. Jeg maa dog sige, at det er egentlig ikke det, der bliver det afgørende. Det afgørende bliver, om de Vogne, der kører, er fyldt med rejsende. Hvis de saa er fyldt paa 2den Klasse, er det godt, og er de fyldt paa 3die Klasse, er det ogsaa udmærket. Men Fejlen er, at en Togstamme kører med en Række ikke fyldte Vogne. Og medens vi tidligere paa mange Strækninger saa, at 2den Klasses Vogne var overfyldt, er dette nu ikke længere Tilfældet. Men hvis det atter kan blive Tilfældet, naar Taksterne bliver nedsat og Folk vil betale derfor, er det jo kun til Fordel for Statsbanerne at faa den højere Betaling, thi vel koster Vogne mere i Anskaffelsessum, men Befordringen af en stor Truckvogn med 2den eller 3die Klasse medfører saa godt som den samme Udgift for Statsbanerne, saa naar man har 2den Klasse fyldt, faar Statsbanerne mere for at føre en Togstamme igennem. At overføre alt til 3die Klasse, kan meget vel lade sig gøre for de korte Strækninger; man ser jo, at Sporvognene kører 15 km eller mere med kun een Klasse, og det gaar meget

godt. Men paa længere Afstande tror jeg ikke det kunde lade sig gøre, og for gennemgaaende Rejser vil det slet ikke kunne lade sig gøre. Det ærede 11te tingvalgte Medlem sagde ogsaa i denne Forbindelse, at man maatte stræbe efter at forbedre 3die Klasse. Ja, det er vel sagtens det, der bliver Resultatet, hvis man kun vil køre med een Klasse, at den skal være bedre. Men naar Vognene maaske bliver tilnærmelsesvis lige saa dyre i Anskaffelsessum som de nuværende 2den Klasses, vil en Del af Fordelen jo gaa væk. Ovre i England, hvor jeg i sin Tid opholdt mig, og hvor jeg altid kørte paa 3die Klasse, var Vognene betrukket med Tøj og forynet med Tæpper og i det hele meget bedre udstyret end vore 3die Klasses Vogne. I øvrigt maa jeg sige, at de store Truckvogne med 3die Klasses Kupeér er meget vel egnede til at køre i over Strækninger, der ikke er ganske korte.

Blandt de Ændringer, der af Folketinget er indsat i Lovforslaget, hilser jeg den Ændring, der er foretaget i § 1, med Tilfredshed, nemlig den, der gaar ud paa, at Taksterne i nærværende Lov kan nedsættes af Ministeren efter indhentet Erklæring fra Jernbaneraadet og med Finansudvalgenes Samtykke. Det er vistnok første Gang, at Jernbaneraadet i et saadant Lovforslag føres ind som en Instans, hvis Erklæring skal høres, og da der indenfor dette af Rigsdagens to Ting valgte Raad sidder Medlemmer med Indsigt i disse Sager, er det jo en meget betimelig Foranstaltning, at Spørgsmaalet afgives til Erklæring der. Jeg maa antage, at det mest er af Trafikhensyn, Raadet skal høres, medens det finansielle vil blive Genstand for Finansudvalgenes Erklæring. Men deri, at denne Ændring nu er optaget i Lovforslaget, ser jeg ogsaa en Advis til den højtærede Trafikminister om, at naar det kan lade sig gøre for en forsvarlig Rentabilitet af Statsbanerne, kan Ministeren uden at skulle gaa til Rigsdagen faa Taksterne ændret og eventuelt yderligere nedsat, og det vil vi fra Erhvervslivets Side hilse med Tilfredshed i det Øjeblik, det kan ske.

En anden Ændring, der er sket, gaar ud paa at træffe andre Rabatbestemmelser end oprindeligt foreslaaet for Benyttelse af Godsvogne. Efter Regeringens Forslag skulde Rabatten kun gælde for 12½ Tons Vogne, medens den før gjaldt for 10½ Tons Vogne. I Jernbaneraadet udtalte man sig imidlertid for at beholde en Rabat af 8 pCt. for 10½ Tons Vogne, medens Rabatten for 12½ Tons Vogne foresloges forhøjet til 12½ pCt. Af den Betænkning, som er af-